

mutata est alexander rñdit dicens. dñā antigonus nomen est m̄ non alexander. regina dixit. verius tibi contingit nom̄ quia tu es alexand. Et hoc dicens apprehendit eum p̄ dexteram int^o duensq; in cubiculū ostēdit in membrana ymaginem eius depictam et dixit illi. alexander agnoscis hanc ymaginem. cumq; vidisset alexander cepit pallefcere et contremiscere. cui regia dixit. quare mutatus est color tuus et expauescis destructor totius orbis destructor perfide et in die superans parthos et medos mō sine interficere hominē et sine omni altricione incidisti in manu candacis regine. Vñ scias alexander quia nullomō exaltari cor hoīs se debz in m̄tra p̄speitate neq; cogitaē q̄ n̄ inuēiet aliquem q̄ supet eū aut in sapia aut in v̄tute. Audiens em̄ hoc alexand. cepit stridē dētibus at mouere caput in v̄traq; parte. Cui regia dixit ut cur irasceris et infra temetipm̄ turbaris alexand. q̄d facē p̄t impias glia et v̄tus tua. Alexand. rñdit. irascor regia q̄a nō hēo gladiū. cui regia et si hēres q̄ nē facē posses. alexander dixit eo q̄ traditus sū p̄ meā volūtate in manib⁹ tuis p̄mo occiderē te et postea memetipm̄. At illa dixit. hoc q̄ dixisti si aut sapiens impator dixisti. a te nō contrasce-
tis quia bonum seruiciū laudabile meritū p̄stolatur. nam sicut hēastī p̄pore filij mei de maibz